

INTERVIEW MET: allergiepatiënt Fabio Di Maio

Therapietrouw en subcutane immuuntherapie

drs. C. Oldenburg

(NED TIJDSCHR ALLERGIE, ASTMA, KLIN IMMUNOL
2020;20(Jubileumspecial):22-3)

Fabio Di Maio (17 jaar) woont in Deventer en zit in zijn eerste jaar van de HBO-studie werktuigbouwkunde. Hij sport veel en werkt als vakkenvuller in een supermarkt. Voor de behandeling van zijn allergieën heeft hij specifiek gekozen voor subcutane immuuntherapie.

Welke allergieën heb je?

"Ik ben allergisch voor boompollen en voor graspollen. Daar heb ik heel veel last van. Ik krijg jeukende ogen en een loopneus, en soms krijg ik het warm en benauwd. Na een allergische reactie ben ik meteen gesloopt voor de rest van de dag. Voordat ik op school ben, ben ik dan al helemaal kapot. Als ik in bed zou gaan liggen, zou ik meteen in slaap vallen. In de periode met boom- en graspollen kan ik de hele dag last hebben van mijn allergie. Een anti-allergiepilletje helpt misschien

"Het is gewoon een kwestie van om de week een afspraak maken voor elke injectie. Dat gaat me lukken"

Trefwoorden: subcutane immuuntherapie, therapietrouw.

Keywords: adherence, subcutaneous immunotherapy.

voor 3-4 uurtjes, maar daarna krijg ik weer klachten. Zolang als ik me kan herinneren heb ik al last van mijn allergieën. Daarom wilde ik immunotherapie proberen.”

Welke medicatie gebruik je nu?

“Ik krijg nu injecties tegen mijn graspollenallergie. Tegen mijn boompollenallergie heb ik de eerste 6 injecties al gehad. Met de eerste 3 injecties werd de dosering opgebouwd en de laatste 3 injecties waren gelijk aan de derde. Begin januari van volgend jaar krijg ik weer 6 injecties, net voor het boompollen-seizoen gaat beginnen. Ik hoef dus niet het hele jaar door elke week een injectie te halen. Dat was wel zo bij een ander ziekenhuis waar ik was, maar het ziekenhuis waar ik nu naartoe ga, is dichtbij school. Daar doen ze het op een andere manier.”

Hoe bevalt de behandeling tot nu toe?

“Ik vind het wel relaxed: voor of na school fiets ik rustig naar het ziekenhuis, ga in de wachtkamer zitten en dan word ik vaak binnen 5 minuten geholpen. Na de injectie moet ik wel een half uur wachten, want je kan een allergische reactie krijgen, maar daarna kan ik naar huis. Alles bij elkaar duurt het misschien 3 kwartier. Soms heb ik 's avonds jeuk op de plek waar ik de injectie heb gekregen, maar verder heb ik eigenlijk geen bijwerkingen. Het is nu afwachten of ik helemaal van mijn allergieën af ben als ik klaar ben met de behandeling. Tot nu toe merk ik wel enig effect. Ik heb af en toe nog jeukende ogen, maar het is wel minder geworden na de injecties. Eigenlijk is dit de ideale behandeling voor mij, helemaal als het werkt. Ik moet de behandeling 3-5 jaar volhouden. Het is gewoon een kwestie van om de week een afspraak maken voor elke injectie. Dat gaat me lukken. Het is ook makkelijk: het ziekenhuis is dichtbij school, dus ik fiets er zo heen. En ik ben niet bang dat ik een afspraak vergeet, want het ziekenhuis stuurt me 2 dagen van tevoren een sms ter herinnering. De eerste 6 injecties had ik meteen in 1 keer gepland, maar nu plan ik de afspraak voor de volgende injectie als ik toch een half uurtje in het ziekenhuis moet wachten.”

Waarom heb je niet gekozen voor een behandeling met pillen?

“Toen ik met immunotherapie wilde beginnen, wilde ik eigenlijk meteen al de injecties. Dan hoefde ik er namelijk niet aan te denken dat ik pillen moest innemen. Door miscommunicatie vanuit het ziekenhuis was het echter al te laat in het seizoen om te starten met de injecties, dus toen ben ik toch begonnen met de pilletjes. Elke dag moest ik rond hetzelfde tijdstip 1 pilletje

“Ik denk dat jongeren te druk zijn om er de hele tijd aan te denken dat ze elke dag een pilletje moeten nemen.”

innemen, maar ik vergat het eigenlijk best vaak. Ik dacht er gewoon niet aan. Ik heb het geprobeerd vol te houden tot ik kon beginnen met de injecties, toen ben ik meteen overgestapt. Ik denk dat jongeren te druk zijn om er de hele tijd aan te denken dat ze elke dag een pilletje moeten nemen. Een reminder via je telefoon kan handig zijn, maar ook dat kan je over het hoofd zien. Zowel mijn ouders als mijn artsen vonden dat ik moest doen wat ik het fijnst vond. Ik wist meteen al van mezelf dat het consequent innemen van pilletjes me niet goed af zou gaan en dat bleek ook zo te zijn. Dat sterkte me in mijn keuze voor de injecties. Het scheelt ook dat ik niet bang ben voor naalden. Mijn vrienden verbazen zich daar wel eens over.”

Wat zou je willen meegeven aan de artsen?

“Ik vraag me af waarom de artsen mij niet eerder immunotherapie hebben voorgeschreven. Vroeger had ik veel last mijn allergieën en ik ben best vaak naar een arts geweest voor medicatie die beter zou werken. Pas 1,5 jaar geleden hoorde ik van immunotherapie, toen mijn moeder daarover had gelezen. Toen hebben wij de artsen gevraagd of ik die behandeling ook kon krijgen. De artsen gaven aan dat het niet zeker was of het werkte, maar dat ik het wel kon proberen. Op een informatieavond over immunotherapie zag ik vooral jongetjes van een jaar of 10 en daar liep ik ook tussen, dus ik denk dat ik vrij laat met immunotherapie ben begonnen. Ik denk dan: schrijf eerder zoiets voor als mensen vaak terugkomen met hun allergie. Volgens mij is immunotherapie namelijk niet nieuw. Een vriend van mij heeft de behandeling ook gevolgd; hij is ouder dan ik en is al lang klaar met het 5-jarige traject. Als ik arts was, dan zou ik aan jongeren zoals ik meteen de injecties voorstellen. Ik denk namelijk niet dat jongeren het volhouden om elke dag zo'n pilletje te nemen.”